

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1353/2024
23.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Сврзића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.89/24 од 01.03.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 81/24 од 16.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Сврзића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Смедереву К.бр.89/24 од 01.03.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 81/24 од 16.07.2024. године у погледу правне квалификације дела, тако што Врховни суд противправне радње окривљеног АА ближе описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, правно квалификује као кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и за то кривично дело га, применом одредби чланова 4, 14, 22, 42, 45, 54 и 63 Кривичног законика, осуђује на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору у периоду од 18.01.2024. године па на даље, док побијане правноснажне пресуде у преосталом делу остају неизмењене.

II ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Сврзића у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП-а.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К.бр.89/24 од 01.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела ометање

службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и према њему је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 81/24 од 16.07.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.89/24 од 01.03.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Слободан Сврзић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је поднет и због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је делимично основан.

Основано се у захтеву браниоца окривљеног наводи да је суд повредио закон на штету окривљеног, јер га је огласио кривим за два кривична дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру. Изнетим наводима захтева се, по налажењу Врховног суда, правноснажне пресуде суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изреком правноснажне пресуде окривљени АА оглашен је кривим „ ... је дана 18.01.2024. године, око 00,00 часова, ..., у стању битно смањене урачунљивости у које се стање довео употребом алкохола са 1,94 промила алкохола у организму, свестан свога дела чије је извршење хтео, претио да ће напасти службена лица – полицијске службенике..., на тај начин што је ... полицијске службенике,.... вређао и псовао, говорећи им: „Шта ћете ви овде, који ку.ац, пи.да вам матерна“, а након што су га довели у зграду Полицијске испоставе Смедерево, обратио речима: „Када изађем, побићу вас“, при чему је био свестан да је његово дело забрањено.“

По оцени Врховног суда у овако описаној изреци правноснажне пресуде садржана обележја једног кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, јер је изреком правноснажне пресуде утврђено да радња кривичног дела представља једну континуирану радњу ометања два овлашћена службена лица у вршењу службене радње одржавања јавног реда и мира, а код кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру заштитни објект је јавни ред и мир и није од утицаја колико службених лица је радњама окривљеног ометано.

Следствено наведеном, по налажењу Врховног суда, првостепени суд је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе применио закон који се не може применити, јер је правно квалификујући противправне радње окривљеног АА, које су му стављене на терет оптужним актом јавног тужиоца, као два кривична дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и оглашавајући окривљеног кривим за иста, уместо за кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на штету окривљеног, а коју повреду није отклонио другостепени суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалбама на првостепену пресуду, иако је на повреду кривичног закона у својој жалби указивао бранилац окривљеног.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је делимично усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Сврзића, те је отклонио наведену повреду кривичног закона преиначењем побијаних правноснажних пресуда Основног суда у Смедереву К.бр.89/24 од 01.03.2024. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 81/24 од 16.07.2024. године у погледу правне квалификације дела, тако што је противправне радње окривљеног АА ближе описане у изреци првостепене пресуде, за које је правноснажно оглашен кривим, по правилној примени закона, правно квалификовао као кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Полазећи од овако измењене правне квалификације дела, Врховни суд је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од шест месеци у коју ће му се урачунати и време проведено у притвору у периоду од 18.01.2024. године па на даље, налазећи да је овако одмерена кривична санкција сразмерна објективној тежини извршеног кривичног дела, те олакшавајућим и отежавајућим околностима које су у смислу члана 54. КЗ утврђене на страни окривљеног у редовном поступку, степену кривице окривљеног и јачини угрожавања заштићеног добра, као и да је изречена кривична санкција нужна и довољна да се њоме оствари општа сврха изрицања кривичне санкције из члана 4. КЗ и сврха кажњавања из члана 42. КЗ и то како у односу на самог окривљеног, тако и на плану генералне превенције.

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи, образлажући повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, да дело које је описано у изреци није кривично дело, јер место извршења кривичног дела описано у изреци не испуњава услове из члана 23. Закона о јавном реду и миру, односно, да није у питању јавно место, имајући у виду да је место извршења соба у кући окривљеног на адреси Улица ... број .. и зграда ПУ Смедерево а која такође није доступна свакоме, посебно не просторије у којима се приводе лица због извршења кривичног дела.

Наводе браниоца окривљеног којима истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд оцењује неоснованим, а из следећих разлога:

Чланом 3. став 1. тачка 2. Закона о јавном реду и миру прописано је да је јавно место простор доступан неодређеном броју лица чији идентитет није унапред одређен, под истим условима или без посебних услова.

Чланом 3. став 2. Закона о јавном реду и миру прописано је да ће се сматрати да је прекршај или кривично дело из овог закона извршено на јавном месту и када је радња извршења на месту које се у смислу става 1. тачка 2. овог члана не сматра јавним местом, ако је то место доступно погледу или чујности са јавног места или је последица наступила на јавном месту.

У изреци правноснажне пресуде је наведено да је окривљени кривично дело извршио у Улици ... број .. и згради полицијске испоставе Смедерево, тако што је полицијске службенике који су дошли на инетервенцију у Улици ... број .., вређао и псовао, а након што су га довели у зграду Полицијске испоставе Смедерево обратио им се речима: „Када изађем побићу вас“.

По налажењу Врховног суда, из изреке првостепене пресуде којом је окривљени оглашен кривим прозилази да је радња кривичног дела извршена у насељеном месту – у Улици ... број .., у кући која се налази у улици у којој се налазе и други објекти, па је то место било доступно чујности са јавног места и у просторијама Полицијске испоставе Смедерево, која се налази у оквиру зграде ПУ Смедерево, која се сматра јавним местом, јер је у питању простор који је доступан неодређеном броју лица чији идентитет није унапред одређен, па се место извршења кривичног дела има сматрати јавним местом у смислу члана 3. став 1. тачка 2) и став 2. Закона о јавном реду и миру.

Са изнетих разлога, налазећи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Слободана Сврзића, Врховни суд је, на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду усвојио као основан, док је, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић